

Об'явлення Ісуса Христа — Номер дев'ять

Остання пророка оповідь Ісаї: Об'явлення Христа та пророка роль 144 000

Jeff Pippenger
2023-11-01

Книга пророка Ісаї, а особливо його заключна пророка розповідь у розділах 40–66, є викладом, що наголошує на кількох важливих пророких істинах, безпосередньо пов'язаних із Об'явленням Ісуса Христа, яке нині розпечатується, коли ми наближаємося до завершення випробувального часу людства. Однією з цих істин є об'явлення Альфи й Омеги. Жодна інша книга в Біблії не наближається до свідчення Ісаї про аспект Божого характеру, який ілюструє кінець чогось його початком.

Хто звершив і зробив це, покликав покоління від початку? Я — Господь, Перший, і з останніми — Я той самий. Ісаїя 41:4.

Саме в Ісаї Бог визначає, що саме доводить, що Бог є Богом.

Так говорить Господь, Цар Ізраїлю, і Його Викупитель, Господь Саваот: Я — Перший і Я — Останній, і крім Мене немає Бога. І хто, як Я, покличе, і сповістить це, і в порядку для Мене, відтоді як Я встановив давній народ? А те, що надходить і що має прийти, нехай вони сповістять їм. Не бійтеся і не лякайтесь: хіба Я не відтоді сповіщав вам і оголошував? Ви — Мої свідки. Чи є Бог, крім Мене? Немає іншого Бога; Я не знаю жодного. Ісаїя 44:6–8.

Остання пророка оповідь Ісаї підкреслює досконале й остаточне здійснення пришествя Утішителя, якого обіцяв Ісус.

Послухайте мене, ви, що прагнете праведності, ви, що шукаєте Господа: погляньте на скелю, з якої ви висічені, і на яму копальні, з якої ви викопані. Погляньте на Авраама, вашого батька, і на Сарру, що народила вас: бо Я покликав його одного, і поблагословив його, і помножив його. Бо Господь потішить Сіон: Він потішить усі його спустошені місця; і зробить пустелю його, як Еден, і степ його, як сад Господній; там знайдуться радість і веселість, подяка і голос співу. Ісаїя 51:1-3.

Утішитель прийшов у липні 2023 року. Ще одна істина, підкреслена в розповіді Ісаї, — це прихована, триетапна історія семи громів, яка є структурою «емерт», єврейського слова, утвореного першою, тринадцятою та останньою літерами єврейського алфавіту.

Голос галасу з міста, голос із храму, голос Господа, що відплачує Своїм ворогам. Ісаїя 66:6.

Ще одна важлива істина, представлена у книзі Ісаї, — це роль ісламу як знаряддя Божого виконавчого суду, спочатку над Сполученими Штатами, а потім над світом, за запровадження примусового дотримання неділі.

У міру, коли ти пошлеш її геть, ти сперечатимешся з нею; він стримує свій лютий вітер у день східного вітру. Ісаїя 27:8.

Усі ці істини можна віднести до складових вістки Опівнічного кличу, що в притчі про десять дів є відображенням вістки Об'явлення Ісуса Христа, яку Отець дав Ісусові, а Він — Гавриїлові, який передав її Іванові; він її записав і надіслав церквам. Ми послугоувалися останньою розповіддю в книзі Ісаї, щоб обґрунтувати послідовність пророчих подій, що починається в одинадцятому розділі Об'явлення, і тепер ми дійшли до дванадцятого розділу, де бачимо, що жінка, зодягнена в сонце, змальована символікою, яку так переконливо підтверджує Ісаїя, а саме: Христос ілюструє кінець чогось його початком.

І з'явилося на небі велике знамення: жінка, зодягнена в сонце, а під її ногами місяць, і на її голові вінець із дванадцяти зірок. І вона, будучи вагітною, кричала в муках пологів і страждала, щоб народити. І з'явилося інше знамення на небі: і ось великий червоний дракон, що має сім голів і десять рогів, і на його головах сім корон. І хвіст його стягнув третину небесних зірок і скинув їх на землю; і дракон став перед жінкою, яка мала народити, щоб, як тільки вона народить, пожерти її дитя. І вона народила сина, немовля чоловічої статі, який має пасти всі народи залізним жезлом; і її дитя було підхоплене до Бога та до Його престолу. Об'явлення 12:1–5.

Жінка з дванадцятого розділу Об'явлення є символом Божого вибраного народу впродовж історії. Дванадцять племен давнього буквального Ізраїлю представляють початок Божого вибраного завітного народу. Дванадцять племен є прообразом завершення давнього буквального Ізраїлю, коли Христос обрав дванадцятьох учнів. Ті дванадцять учнів наприкінці давнього буквального Ізраїлю були також дванадцятьма апостолами на початку сучасного духовного Ізраїлю. Двоє початкових свідків і один завершальний свідок поєднуються, щоб утворити трьох свідків, які ототожнюють сто сорок чотири тисячі як завершення сучасного духовного Ізраїлю.

Сто сорок чотири тисячі — це також стяг, який був відкинений їхніми братами. Вони — стяг, що був долиною мертвих сухих кісток, які лежали на вулиці великого міста — Содому й Єгипту, яких убив звір, що піднявся з безодні. Вони — стяг, що є каменями корони, яку жінка носить на голові.

І Господь, Бог їхній, спасе їх того дня, як отару свого народу: бо вони будуть, як каміння вінця, піднесені як знамено над його землею. Захарія 9:16.

Стяг, яким є сто сорок чотири тисячі, — камені, як і Христос.

І всі пили той самий духовний напій, бо пили з тієї духовної Скелі, що йшла за ними; і та Скеля була Христом. 1 Коринтян 10:4.

Христос є прообразом ста сорока чотирьох тисяч, і Петро погоджується з Павлом у тому, що Христос — «камінь живий», який був відкинутий, і Петро також зазначив, що Божий народ теж є «живими каменями».

Приходячи до Нього, як до живого каменя, хоч і відкиненого людьми, але вибраного Богом і дорогоцінного, ви також, як живі камені, будетеся в духовний дім, у святе священство, щоб приносити духовні жертви, приємні Богові через Ісуса Христа. 1 Петра 2:4, 5.

Сто сорок чотири тисячі — не лише камені в короні жінки, вони і є самою короною.

Задля Сіону я не мовчатиму, і заради Єрусалима я не спочину, доки його праведність не засяє, мов світло, а його спасіння — мов світильник, що палає. Побачать народи твою праведність і всі царі — твою славу, і назвуть тебе новим ім'ям, яке назвуть уста Господні. І будеш вінцем слави в руці Господа й царською діадемою в руці Бога твого. Ісаїя 62:1–3.

Христос є прообразом ста сорока чотирьох тисяч. Він — Склея, а вони — «камені». Вони — «вінець слави в руці Господній», а Христос — вінець слави.

Того дня Господь Саваот буде вінцем слави й діадемою краси для останку свого народу, і духом суду для того, хто сидить на суді, і силою для тих, що повертають битву до брами. Ісаїя 28:5, 6.

Розглядаючи число дванадцять у контексті початку й кінця, жінка представляє обраний народ завіту від давнього Ізраїля на горі Сінай і аж до історії ста сорока чотирьох тисяч. Їх прообразом був Христос, а Його народження було прообразом воскресіння сухих мертвих кісток з вулиці, де їх було вбито 18 липня 2020 року. Двоетапний процес, який 37-й розділ Єзекіїля так стисло окреслює і який оживляє тих двох пророків, «вперше згадується» при створенні Адама.

Адама було створено у два етапи. Спочатку його сформували, потім Христос вдихнув у нього подих життя, так само, як у Єзекіїля подих із чотирьох вітрів оживив сухі кістки. Адама було створено повністю зрілим чоловіком, але його створення все одно було його народженням. Сто сорок чотири тисячі народжуються після трьох із половиною символічних днів лежання мертвими на вулиці, що проходить через долину смерті. Сто сорок чотири тисячі народжує жінка, яка народила «дитя чоловічої статі: що мало правити залізним жезлом». Як символ церкви протягом історії, жінка з дванадцятого розділу Об'явлення представляє ту саму символіку, що й «гора» з другого розділу Даниїла.

"Об'явлення — це запечатана книга, але водночас і відкрита книга. У ньому записані дивовижні події, які мають відбутися в останні дні історії цієї землі. Настанови цієї книги однозначні, а не містичні й незрозумілі. У ній підхоплюється та сама лінія пророцтва, що й у Даниїла. Деякі пророцтва Бог повторив, тим самим показуючи, що їм слід надавати належної ваги. Господь не повторює те, що не має великого значення."
Рукописні публікації, том 9, 8.

Та сама пророча лінія, що є в книзі Даниїла, продовжується в Об'явленні. Камінь Даниїла, витесаний з гори без участі рук, — це Петрове "живе каміння", які "збудовуються в духовний дім, на святе священство", і камінь Даниїла також символізує сто сорок чотири

тисячі. Гора — це Божа церква впродовж історії.

І за днів тих царів Бог неба встановить царство, яке ніколи не буде зруйноване; і це царство не буде передане іншому народові, але розтрощить і знищить усі ті царства, і воно стоятиме навіки. Оскільки ти бачив, що камінь був вирубаний з гори без рук і розтрощив залізо, мідь, глину, срібло та золото, Великий Бог сповістив цареві, що станеться потому; і сон певний, і тлумачення його вірне. Даниїла 2:44, 45.

Звістка північного кличу ста сорока чотирьох тисяч також представлена як пізній дощ, і саме в час пізнього дощу Бог «встановлює» царство, представлене каменем Даниїла.

Пізній дощ зійде на тих, хто чистий — тоді всі отримають його, як і раніше.

Коли чотири ангели відпустять, Христос встановить Своє царство. Ніхто не прийме пізнього дощу, окрім тих, хто робить усе, що може. Христос допоможе нам. Усі могли б бути переможцями завдяки благодаті Божій, через кров Ісуса. Все небо зацікавлене в цій справі. Ангели зацікавлені. Сполдінг і Маган, 3.

Чотири вітри ісламу вивільняються при запровадженні недільного закону, а тоді Христос встановлює Своє Царство. Це відбувається за днів духовних царств другого розділу Даниїла. Останні чотири духовні царства у сні Навуходносора мали свої прообрази в перших чотирьох буквальних царствах. Буквальний Вавилон, Мідо-Персія, Греція та Рим представляють духовний Вавилон, Мідо-Персію, Грецію та Рим.

Духовний Вавилон — це голова із золота, яка 1798 року отримала смертельну рану, як це прообразно показано тим, що Навуходносора тимчасово усунули від влади на «сім часів». Коли потрійний союз дракона, звіра та лжепророка утворить восьме царство, яке є з семи, він складатиметься з усіх духовних царств, представлених в образі Навуходносора у другому розділі. Мертве папство і воскресле папство — це духовна голова із золота на початку й у кінці чотирьох духовних царств образу. Сполучені Штати, як друге з чотирьох царств, представлені як духовна Мідійсько-Персія. Організація Об'єднаних Націй, як третє з чотирьох царств, представлена як духовна Греція, і разом вони всі утворюють потрійний союз дракона, звіра та лжепророка, щоб встановити восьме царство, яке є з семи. Папство — це антихрист і прагне підробити Христа. У цьому відношенні: з останніх чотирьох духовних царств папство є першим і останнім.

Камінь, витятий із гори, стає царством, що наповнює всю землю, і його встановлюють як стяг у «дні тих царів», бо всі духовні царства образу активно представлені в «останні дні». Піднесення стяга, тобто встановлення Христового царства, відбувається тоді, коли чотири вітри ісламу розв'язуються, і пізній дощ виливається без міри під час недільного закону.

Камінь, витятий з гори, розіб'є на шматки всі духовні царства землі, представлені «залізом, міддю, глиною, сріблом і золотом». Сто сорок чотири тисячі представляють Христа, який у дванадцятому розділі Об'явлення є «дитям чоловічої статі», народження якого було прообразом народження ста сорока чотирьох тисяч. Це «дитя чоловічої статі» має «правити всіма народами залізним жезлом». Цим жезлом він розтрощить народи.

Я оголошу постанову: Господь сказав мені: Ти Мій Син; сьогодні Я породив Тебе. Проси в Мене, і Я дам Тобі народи у спадщину, а кінці землі — у володіння. Ти розіб'єш їх залізним жезлом; розтрощиш їх, як посудину гончара. Псалом 2:7-9.

Син Божий був породжений Отцем. Багато хто бере цю істину і перекручує її на свою погибель. «Begotten» означає «породити», але ми знаємо, що ніколи не було такого часу, коли Христос не існував.

"А Дух ясно говорить, що в останні часи деякі відступлять від віри, прислухаючись до звабливих духів і до вчень демонів; у лицемірстві говорячи брехню; маючи сумління, випалене розпеченим залізом.' Перед останніми проявами діла відступництва буде замішання у вірі. Не буде чітких і визначених уявлень щодо таємниці Бога. Одна істина за іншою буде спотворена. 'І безперечно велика є таємниця благочестя: Бог з'явився в плоті, виправданий у Дусі, явлений ангелам, проповіданий язичникам, увіруваний у світі, вознесений у славі.' Є багато таких, що заперечують передіснування Христа, а тому заперечують Його божественність; вони не приймають Його як особистого Спасителя. Це повне заперечення Христа. Він був Єдинородний Син Божий, який від початку був одне з Отцем. Ним були створені світи." Знаки часу, 28 травня 1894 р.

Коли Христа називають «народженим» від Отця, це вказує на істину, пов'язану з Христом, істину, яка руйнується, якщо її силоміць втискають у модель людського батьківства. Ми не можемо оцінювати Бога з нашої людської точки зору. Ми можемо оцінювати Бога лише так, як Він подає нам Свою оцінку Самого Себе.

Нехай нечестивий покине свою дорогу, а неправедний — свої думки; і нехай повернеться до Господа, і Він змилується над ним, і до нашого Бога, бо Він щедро прощає. Бо Мої думки — не ваші думки, і ваші дороги — не Мої дороги, говорить Господь. Бо як небо вище від землі, так і Мої дороги вищі від ваших доріг, і Мої думки — від ваших думок. Ісая 55:7–9.

Перекручувати слово «народжений», аби твердити, ніби був час, коли Отець народив Христа, — це означає «прислухатися до звабливих духів і до вчень демонів». Для цілей нашого нинішнього дослідження я лише зазначаю, що жінка з дванадцятого розділу книги Об'явлення мала народити «дитя чоловічої статі», яке має правити народами залізним жезлом. Сто сорок чотири тисячі також правитимуть народами залізним жезлом.

Тіятирська церква повертається, коли смертельна рана папства буде загоєна під час запровадження недільного закону. У тій історії обітниця, дана Божому народові, полягає в тому, що ті, хто переможе, правитимуть "народами" "залізним жезлом".

І тому, хто перемагає та зберігає Мої діла до кінця, Я дам владу над народами: і він правитиме ними залізним жезлом; як посудини гончара, вони будуть розбиті на друзки; як і Я прийняв від Мого Отця. Об'явлення 2:26, 27.

Божий народ, який перебуває в остаточному виявленні церкви Тіятири, — це сто сорок чотири тисячі. Жінка на початку народила Христа, а наприкінці народжує сто сорок чотири

тисячі, які йдуть за Агнцем.

І вони співали, ніби нову пісню, перед престолом, перед чотирма живими істотами й старцями; і ніхто не міг навчитися тієї пісні, окрім ста сорока чотирьох тисяч, що були викуплені із землі. Це ті, що не осквернилися жінками; бо вони дівственники. Це ті, що йдуть за Агнцем, куди б Він не пішов. Ці були викуплені з-поміж людей як первоплоди Богів і Агнцеві. Об'явлення 14:3, 4.

Христос народився «першим», а сто сорок чотири тисячі слідують за Агнцем, тож вони народжуються «останніми». Христос був «узятий до Бога», так само, як і двоє свідків з одинадцятого розділу Об'явлення. Обидві її дитини возносяться до Отця.

І вона народила дитя чоловічої статі, яке мало правити всіма народами залізним жезлом; і її дитя було підхоплене до Бога і до Його престолу. Об'явлення 2:5.

Христос, як Господь Саваот, є також «часткою Якова», а Ізраїль — «жезлом Його спадку», і Ізраїль також є Його «бойовою сокирою» та Його «зброєю війни», якими Він «розтрощує народи».

Частка Якова не подібна до них; бо він — Творець усього, а Ізраїль — жезло його спадщини; Господь Саваот — його ім'я. Ти — моя бойова сокира та зброя війни: бо з тобою я порозтрощу народи, і з тобою знищу царства. Єремія 51:19, 20.

І Христос, і сто сорок чотири тисячі правлять і розтрощують народи залізним жезлом. Христос — «частка Якова», але так само і Його народ.

Бо частка Господня — Його народ; Яків — жереб Його спадщини. Второзаконня 32:9.

Камінь, витесаний з гори, що представляє Божу церкву, є остаточним виявленням Його церкви, яка наповнює землю Його славою, і їх використовують як Божу бойову сокиру, щоб вдарити по ногах того образу й обернути ті царства на "полову з літніх тік". Ті царства розвіює вітер.

Тоді залізо, глина, мідь, срібло та золото були разом розтрощені й стали, як полова з літніх токів; і вітер розвіяв їх так, що й місця для них не знайшлося; а камінь, що вдарив по статуї, став великою горою й наповнив усю землю. Даниїла 2:35.

Було необхідно помістити символіку жінки у контексті знамена, піднесеного до неба, адже дванадцятий розділ Об'явлення визначає початок війни між Христом і сатаною, що розпочалася на небі, і тим самим окреслює війну на небі, яка вказує на кінець великої боротьби між Христом і сатаною. Дванадцятий і тринадцятий розділи Об'явлення змальовують остаточну війну великої боротьби, роблячи це через зображення представників сатани та ста сорока чотирьох тисяч, які борються на небесах.

У наступній статті ми перейдемо до розгляду війни на небі в «останні дні», прообразом якої була війна на небі, що почалася на початку.

І я побачив іншого звіра, що виходив із землі; і він мав два роги, як у ягняти, а говорив, як дракон. І він здійснює всю владу першого звіра перед ним і змушує землю та тих, що живуть на ній, поклонитися першому звірові, в якого загоїлася смертельна рана. І він творить великі знамення, так що спускає вогонь з неба на землю на очах у людей, і обманює тих, що живуть на землі, тими чудесами, які йому дано було робити на очах у звіра, кажучи тим, що живуть на землі, щоб вони зробили образ звіра, який мав рану від меча й ожив. І йому дано було дати духа образіві звіра, щоб образ звіра і говорив, і спричинив, щоб ті, хто не поклониться образіві звіра, були вбиті. І він змушує всіх, малих і великих, багатих і бідних, вільних і рабів, прийняти знак на праву руку або на чоло: і щоб ніхто не міг ні купувати, ні продавати, крім того, хто має знак, або ім'я звіра, або число його імені. Тут мудрість. Хто має розум, нехай порахує число звіра, бо це число людини; і число його — шістсот шістдесят шість. Об'явлення 13:11-18.